

6.3 Kūrybos galia

Jos vardas Nippė

Muzikos pamokas Nippė Nakaitė lankė nebe pirmi metai. Už jas, be abejo, reikėjo mokėti.

– Iš kur dabar pinigų gausim, mam? – kartą paklausė Nippė. – Juk tu tiek neuždirbi, kiek tėtis uždirbdavo.

Mama Džoja buvo tvirto charakterio moteris.

– Teks kažkaip verstis, – pasakė ji.

Bet Nippe tai buvo joks atsakymas.

– Kaip verstis, mam?

– Na, visų pirma parduosim Defą. O galbūt ir Elfę... Defą? Elfę?

Ne, ne! Jokių būdu. Nei šuns, nei katės parduoti Nippė neleis. Verčiau jau badu numirs.

– Aš pajuokavau, – šyptelėjo mama.

– Tuomet pasakyk be juokų.

– Gerai, sakau be juokų. Mudvi išeisim gyventi į sodą, o butą išnuomosim.

– Kam?

– Kokiai nors firmai. Arba žmonėms, kurie Vilniuje turi darbą, bet neturi buto.

Be abejo, sudėjus nuompinigių ir mano atlyginimą, pragyvenimui, tavo muzikos pamokoms ir benzinui toli gražu neužteks. Todėl ir toliau auginsime agurkus.

Netrukus jiedvi atsikraustė į savąjį sodą namelį ant gražaus Neries kranto.

Šiame vasarnamyje iš tikrųjų galėjai gyventi net ir žiemą. Nippės tėčio sumūryta krosnis buvo tokia protinga ir sumani, jog prišildydavo abu kambarius, ir tos šilumos užtekdavo ilgam. Tačiau Nippe labiausiai patikdavo, kad krosnies šiluma buvo kitokia nei radiatorių mieste – ji tarsi kvepėjo.

Anksčiau sode paprastai prabėgdavo visos jų šeimos vasaros. Tėtis rūpindavosi šiltnamiuose augančiais agurkais, mama ravėdavo daržus, laistydavo, gamindavo valgių, o Nippė su kitais vaikais žaisdavo prie upės.

Kadangi agurkai buvo tėčio rūpestis, mama, o tuo labiau Nippė, į tai nesikišdavo. O gaila. Reikėjo stebėti kiekvieną tėčio judesį, kiekvieną veiksma. Ir viską kuo geriausiai įsiminti. Juk agurkų auginimas, kaip mėgdavo sakyti Nippės tėtis, tikras menas.

Šito meno Nippė su mama privalėjo kuo greičiau išmokti.

Kad agurkų ir sau užtektų, ir parduoti.

<...>

6.3 Kūrybos galia

Galų gale Nippė padarė tikrą atradimą. Ji įsigudrino nepastebėta įslinkti į didįjį šiltnamį. Pačiame jo gale pasistačiusi stovelį su natomis, Nippė galėjo, niekieno netrukdoma, fleituoti valandų valandas.

Tiesą sakant, šičia jai net labiau patiko nei kieme ar verandoje. Šičia fleitos garsai buvo kur kas švaresni ir skambėjo gana neįprastai. Tarsi toji stiklinė dėžė būtų visai ne šiltnamis, prisodintas žiedus jau bemezgančių agurkų, o savotiška mini koncertų salė, kurioje nematomo paslaptingo burtininko valia žydi bei žaliuoja gėlės ir žolynai.

Kadangi oras buvo pakankamai šiltas, tai šiltnamis dieną būdavo atdaras. Vis dėlto Nippės muzikavimo tie vaikigaliai turbūt negirdėdavo. Antraip būtų kaip nors atsiliepę: būgnu pabūgniję ar kokia tarškyne patarškinę. O gal fleitos garsus sugeria agurkų lapai? Kaip saulės spindulius. Juk augalai – gyvi organizmai. Jie kaip ir žmonės maitinasi, kvėpuoja, miega. Mato šviesą. Ką gali žinoti, galbūt ir girdi? Nors jokių ausų neturi.

Po kelių dienų, atėjusi į savo naująją muzikavimo vietą, Nippė išvydo tikrą stebuklą – visas šiltnamis buvo pilnutėlaitis ryškiai geltonų agurkų žiedų. Jų buvo tiek daug – per žiedus beveik negalėjai matyti žalių agurkų lapų.

Kaip anksti pražydo, apsidžiaugė Nippė. Ir kaip gausiai.

Nippė žinojo: kuo anksčiau agurkai pražysta, tuo greičiau užauga. O nuo to juk priklauso jų kaina!

Ji atsisėdo į savo kėdutę, ir stiklinis šiltnamis tuoj pat prisipildė svaiginamų fleitos garsų.

Nippė grojo pratimą po pratimo. Visus juos mokėjo atmintinai, todėl į natas beveik nežiūrėjo. O miklūs mergaitės pirštai, sakytum, patys savaime judėjo, tai uždengdami, tai vėl atidarydami juodas fleitos skylutes, pro kurias kartu su išpučiamu oru sklinda muzika.

Po kurio laiko Nippė staiga išgirdo keistą dūzgiantį garsą ir pagalvojo, kad sugedo muzikos instrumentas. O gal ir vėl kaimynų vaikai išdaigauja?

Netrukus aplink mažąją muzikantę jau viskas gaudė, dūzgė, skambėjo.

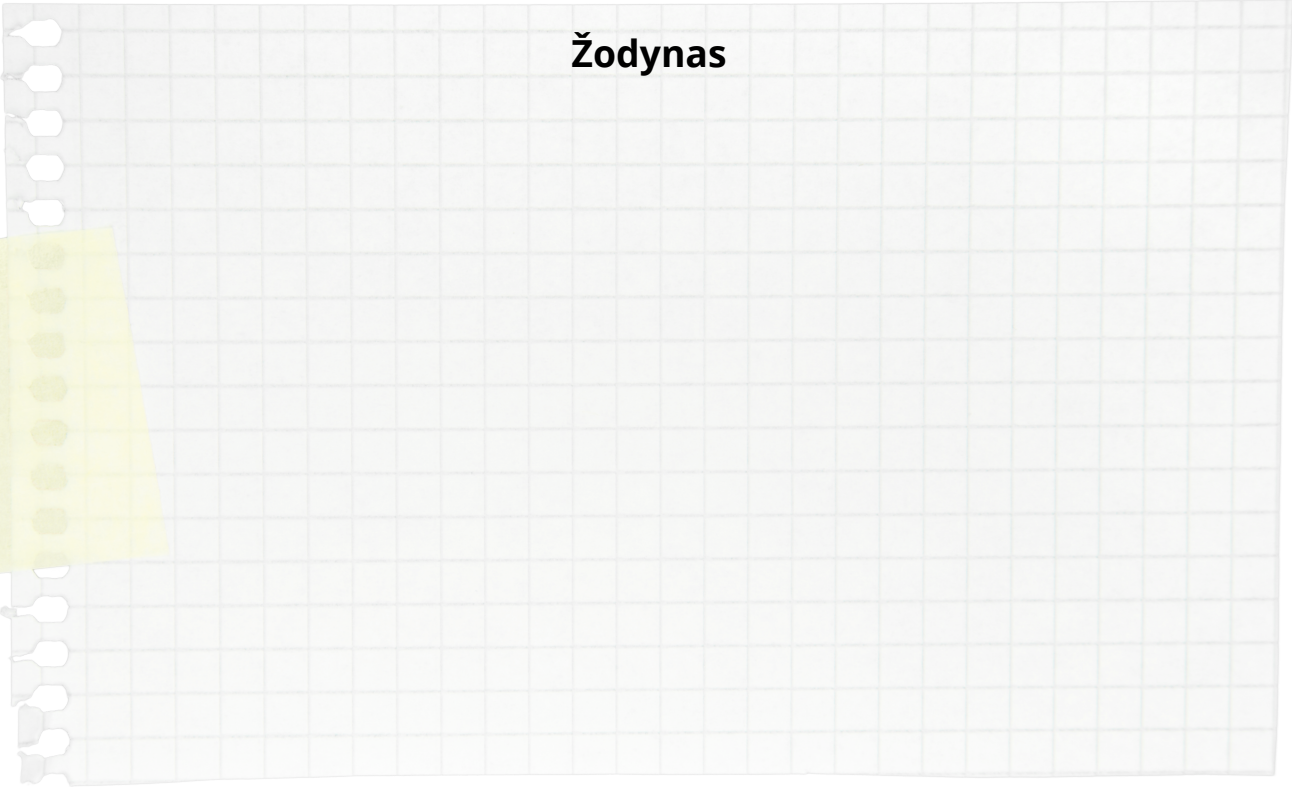
Nippė liovėsi grojusi, pakėlė akis ir išgąstingai krūptelėjo – bitės! Jų buvo labai daug. Jų buvo pilnas šiltnamis. Kiekviena ryškiai geltoname žiedelyje juodavo vabzdys. Kitos skraidė ore. Nuo bičių sparnelių judesių kaip gyvi lingavo agurkų lapai.

Geras, nuostabus ženklas, pagalvojo Nippė. Tėtis visuomet džiaugdavosi, ant agurko žiedo išvydęs bitelę. Mat, iš žiedų rinkdamos kvapnų nektarą, bitės netyčia padaro labai naudingą darbą – nuo vieno žiedo ant kito perneša tokias dulkeles. Jeigu jos to nepadarytų, neužaugtų nei agurkai, nei avietės, nei daug kas.

6.3 Kūrybos galia

1. Perskaitykite dar vieną apysakos „Jos vardas Nippė“ ištrauką. Išsiaiškinkite nesuprantamus žodžius.

Žodynas

2. Išrinkite iš skaityto teksto raktinius žodžius. Glaustai papasakokite skaitytos ištraukos siužetą.

Raktiniai žodžiai

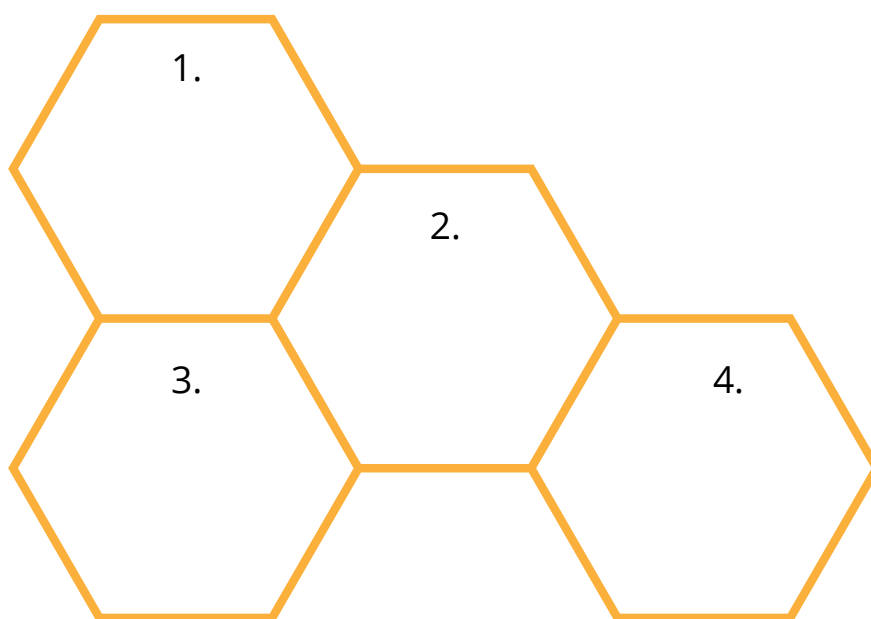
6.3 Kūrybos galia

3. Tikriausiai esate girdėję, kaip žmonės diskutuoja. Diskutuoti nėra paprasta, tačiau labai įdomu. Ruošiantis diskusijai svarbu:

- tinkamai kelti klausimus (kelkite klausimus, prasidedančius žodžiais *kodėl, kaip*);
- turėti svarių argumentų, padedančių apginti jūsų nuomonę.

Diskusija – tai mandagus ginčas. Diskusijos dalyviai elgiasi pagarbiai – neperša savo nuomonės, ją išsako argumentuotai ir aiškiai.

Remdamiesi skaitytu tekstu, pasiruoškite diskusijai „Ko kūryba suteikia žmogui?“. Suformuluokite savo oponentui 4 įdomius klausimus.

4. Surenkite klasėje diskusiją „Ko kūryba suteikia žmogui?“.

